

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಈಗ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಲು ಪರಮ ಶಿಕ್ಷಕನ ಶಿಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳ ಖಾತೆಯನ್ನು ಯೋಗಬಲದ ಮುಖಾಂತರ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.”

- ಪ್ರಶ್ನೆ:** ಅತಿ ವಿಧೇಯನಾದ ತಂದೆಯ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ - ಏಕೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ?
- ಉತ್ತರ:** ಮಕ್ಕಳು ಯಾವಾಗ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಸಂಗದೋಷದಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದಲೇ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದಾಗ ಇಲ್ಲಿಯದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕ್ಲಾಸಿಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಮುರುಳಿಯನ್ನೂ ಓದುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳೇ ಈ ಸಂಗದೋಷದಿಂದ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕೆಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಂದೂ ಯಾವುದೇ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದು.
- ಗೀತೆ:** ಈ ಪಾಪದ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಈಗ ಪರಮ ಶಿಕ್ಷಕ ಈ ಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಂತೂ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ - ಅವರು ಪರಮಪಿತನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಪರಮ ಶಿಕ್ಷಕನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ತಾವು ತಂದೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ನಿಮ್ಮ ಯಾವ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿ ತಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಯಾವ ಈ ಪಾಪದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಪಾಪಾತ್ಮರ ಜಗತ್ತು, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪಾಪವನ್ನು ರಾವಣನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಪಾಪವೆಂದರೆ ಪರಸ್ಪರ ಪತಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು. 21 ಜನ್ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಆತ್ಮವನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡುವ ಪಾತ್ರವು ಪತಿತ-ಪಾವನ ತಂದೆಯದಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಓ ಗಾಡ್ವಾದರ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗ ನೇತ್ರಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಈ ಮಾಯಾರಾವಣ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತುಚ್ಛ ಬುದ್ಧಿಯವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ದುಃಖಧಾಮವೆಂದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸಾಧುಗಳೂ ಸಹ ಇದು ದುಃಖಧಾಮವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಂತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತವಾಸಿಗಳೂ ಸಹ ನಾವು ಕೃಷ್ಣಪುರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅತಿ ಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದ, ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣನು ಯಾವಾಗ ಬಂದನು, ಏನು ಮಾಡಿದನೆಂದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ದಾನ-ಪುಣ್ಯವೆಂತೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ಸುಖ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸದಾ ಸುಖ, ಸದಾ ಶಾಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದಲ್ಲ. ದುಃಖಧಾಮದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಶಾಂತಿಯಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ - ಬಾಬಾ, ಈ ಪಾಪದ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ. ಕೆಲವರು ನಿರ್ವಾಣಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಗೊತ್ತಾದಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆ. ನಿರ್ವಾಸಸ್ಥಾನದ ಅರಿವಾದಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ತಿಳಿಯಿರಿ, ಪಿಕ್ನಿಕ್ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಇಂತಹ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಪಿಕ್ನಿಕ್ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಥಾನವು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯರು ನಾವು ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗುವುದು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಶರೀರ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಖಂಡಿತ ನರಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರಲ್ಲವೆ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪಾವನರಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಹಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ - ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬನ್ನಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಪತಿತ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಗಿದೆ, ಆದರೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ನಶೆಯಿರುತ್ತದೆ - ಅವರದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಹಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶರೀರ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರ ಮಹಿಮೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಾವು ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಸೆಕೆಂಡ್ ನಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಆತ್ಮಿಕ ಪಿತ, ಇವರು ಶಾರೀರಿಕ ಪಿತ. ಬಾಪಾದಾ ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇದು ದುಃಖದ ಜಗತ್ತಲ್ಲವೆ. ತಂದೆಯು ಸುಖಧಾಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ತಾವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಈಗ ಯೋಗ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಾವಾತ್ಮರು ನಿರ್ವಾಣಧಾಮದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಆತ್ಮವು ಶರೀರದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಶಾಂತವಾಗಿದ್ದಾಗ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶರೀರದ ಜೊತೆ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಧುರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಧುರ ತಂದೆಯೂ ಬೇಕು. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಹೇ ಭಾರತವಾಸಿಗಳೇ, ನನ್ನ ಜನ್ಮವೂ ಸಹ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಬರುವುದೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಂದಾಗ

ತಮಗೆ ಇದೂ ಸಹ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಮೊದಲು ಯಾವಾಗ ಬಂದಿದ್ದರು, ಬಂದು ಭಾರತವನ್ನು ಭಿಕ್ಷಾರಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರು? ತಾವು ನನ್ನ ಜಯಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತೀರಿ, ಶಿವರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತೀರಲ್ಲವೆ. ನಂತರ ಕೃಷ್ಣ ಜಯಂತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಶಿವಜಯಂತಿಯಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಜಯಂತಿಯಾಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಸ್ವರ್ಗದ ಜಯಂತಿ ಹಾಗೂ ನರಕದ ವಿನಾಶವಾಗಬೇಕು. ಸ್ವರ್ಗದ ಜಯಂತಿಯನ್ನು ಶಿವತಂದೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕೃಷ್ಣನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಕೃಷ್ಣನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಾವು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಶಿವ ಭಗವಂತನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವ ಜಯಂತಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ. ಶಿವ ಜಯಂತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನೇ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಯ ಮೇಲೆಯೂ ಸಹ ಶಿವನ ಬದಲಾಗಿ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟರು. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಇದು ಅನಾದಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ, ಅರ್ಧ ಕಲ್ಪ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗ, ಅರ್ಧ ಕಲ್ಪ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಅರ್ಧ-ಅರ್ಧ ಅಲ್ಲವೆ. ಈಗ ಅವರು ಸತ್ಯ-ಶ್ರೇತಾಯುಗವನ್ನು ಲಕ್ಷಾಂತರ ವರ್ಷಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಕಲಿಯುಗದ ಆಯಸ್ಸನ್ನು ಕಡಿಮೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅರ್ಧ-ಅರ್ಧ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ? ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ ಇತ್ತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಕಲಿಯುಗಕ್ಕೆ 40 ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಧ-ಅರ್ಧ ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗ ಯಾವಾಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು? ರಾಮರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ರಾವಣರಾಜ್ಯ ಅರ್ಧ-ಅರ್ಧವಾಯಿತು. ಕಲ್ಪದ ಆಯಸ್ಸು 5000 ವರ್ಷಗಳಾಗಿದೆ. 4 ಭಾಗದ ಮಹತ್ವವೂ ಸಹ ಇದೆ. ಜಗನ್ನಾಥ ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನವು 4 ಭಾಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಸ್ತಿಕ್ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ 4 ಭಾಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಗಣೇಶನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತಿಯ ಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಈಗ ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ಖಾತೆಯು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಪುಣ್ಯದ ಖಾತೆಯು ಜಮಾ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ತಾವು ಎಷ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅಷ್ಟೂ ಪಾಪವು ಭಸ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಾವು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಪವಿತ್ರರಾಗಲು ಗಂಗಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಅಪವಿತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನೂ ಯಾರೂ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಂದೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಉಳಿದೆಲ್ಲರೂ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಹೋದರನಿಂದ ಸಹೋದರನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಯು ತಂದೆಯಿಂದ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಕಂಬೈಂಡ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಾವಾತ್ಮರ ತಂದೆ ಹಾಗೂ ಇವರು ಮನುಷ್ಯರ ಪಿತ. ಪ್ರಜಾಪಿತ ಆಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ. ಈಗ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ನಾವು ಈ ಪಾಪದ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಸುಖಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀಮತದಿಂದ ನಾವು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅರ್ಥಾತ್ ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ. ವರ್ಣವೂ ಸಹ ಭಾರತದ ಜೊತೆಯೇ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಧರ್ಮಗಳ ಜೊತೆ ವರ್ಣಗಳು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ದೇವತಾ, ನಂತರ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವರ್ಣ..... ಇದು ಆಲೈಂಡ್ ಆಯಿತಲ್ಲವೆ. ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಈ ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿರಾಟ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಈ ವರ್ಣವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಣವೇ ಈಶ್ವರೀಯ ವರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಬಂದು ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತೀರಿ. ಪ್ರಜಾಪಿತಾ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮಕ್ಕಳು ತಾವು ಬಿ.ಕೆ.ಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಹೇಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತ ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ನ ಶಾರೀರಿಕ ತಂದೆಯಾದರು, ಸರ್ವರಿಗೂ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯಂತೂ ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆ ಬಂದು ಸಾಕಾರ ಶರೀರವನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಯಾಗಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನನಗೆ ಚರಣಗಳಿಲ್ಲ, ನಾನು ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾತೆಯರನ್ನು ನನ್ನ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಬಾಗಿಸಲಿ! ತಂದೆಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಂದು ಮಕ್ಕಳ ಸುಸ್ತನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸುಸ್ತಿನಿಂದಲೇ ದೂರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಸುಸ್ತಿನ ಮಾತೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಲೆ ಬಾಗುತ್ತಾ - ಬಾಗುತ್ತಾ ಹಣೆಯನ್ನು ಪದೇ-ಪದೇ ಸವಿಸುತ್ತಾ ಹಣವು ಖಾಲಿಯಾಗಿದೆ. ಹಣವೂ ವ್ಯರ್ಥ, ಸಮಯವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ನೀವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಹಳ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೆನು, ಈಗ ಮತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಒಂದೊಂದು ಮಹಾವಾಕ್ಯಗಳು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಪತ್ತಾಗಿದೆ. ಭಾರತ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಂಗಾಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಬಡವರು ಎಂದೂ ಯಾರೂ ಸಹ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜೆಗಳು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರವೂ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಸರ್ಕಾರವೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು ಹೋಗಿದೆ. ಯಾರು ಸ್ವಯಂ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಸ್ವಯಂ ಪೂಜ್ಯರಿಂದ ಪೂಜಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಾವೇ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದೇವು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದೇವು. ನಾವೇ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರೀಯ ಸಂತಾನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲಭೂಷಣರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತೆ ನಾವೇ ದೇವತಾ ವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರ ವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಹಮ್ ಸೋ, ಸೋ ಹಮ್ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ಆತ್ಮವೇ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ದೋಣಿಯನ್ನೇ ಮುಳುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾದರು ಅಥವಾ ಜ್ಯೋತಿ-ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮವನ್ನೂ ಸಹ ವಿನಾಶಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಸಹ ಡ್ರಾಮಾ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಅಯ್ಯೋ-ಅಯ್ಯೋ ಎನ್ನಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಕ್ಕಳೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ, ಬೆಂಕಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಬಾಂಬುಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಧವಸ-ಧಾನ್ಯಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಂಕರನ ನೇತ್ರವನ್ನು ತೆರೆಯುವುದರಿಂದ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಂತೂ ಗಾಯನವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಇದಂತೂ ಡ್ರಾಮಾದ ಲೀಲೆಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆ ಬಂದು ಹೊಸ ಜಗತ್ತನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಜಗತ್ತು ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ತಾವು ಹೊಸ ಜಗತ್ತಿಗಾಗಿ ಪುರುಷಾರ್ಥ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೂ ಮಾಯೆಯು ಎಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ, ಅಂತಹ ತಂದೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹೋಗಿ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು, ಇಂದು ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಪ್ರಿಯ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ವಾರ-ವಾರಕ್ಕೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮಗುವು ಖುಷಿಯ ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರವನ್ನು ತಂದೆಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋದರೆ ಮಾಯೆಯು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಮೂಗನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾಯೆಯು ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿ ಪೆಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಬಡವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಪಾದಾರವರ ಬಳಿ ಬಂದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದಾಗ ಸಂಶಯ ಬಂದರೆ, ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಪತ್ರವನ್ನೂ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಕ್ಲಾಸಿಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಹೇಳುತ್ತದೆ - ನಾನು ಮತ್ತೆ ಜೈಲಿನ ಪಕ್ಷಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗಡೆ ಕಳುಹಿಸಿ. ಮತ್ತೆ ಹೊರಗಡೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಸಂಗದೋಷದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯದು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೆ ಸಮಾಪ್ತಿ. ಇಲ್ಲಿಯದು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದ್ದಾಗ ಬಹಳ ಮಜಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಿತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮುಂತಾದವರು ಇವರುವುದಿಲ್ಲ. ಶೂದ್ರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಮತ್ತೆ ಮಾಯೆಯು ನುಂಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮಾಯೆ, ನೀನು ಬಹಳಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿರುವೆ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮರೆಸಿ ಬಿಡುತ್ತೀಯೆ. ಜ್ಞಾನವೂ ಸಹ ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ತಂದೆಯು ಈಗ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಭಗವಂತನನ್ನೇ ಧರ್ಮರಾಜ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನೇ ಸುಖ-ದುಃಖ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ದುಃಖವೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ದುಃಖ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ರಾವಣನು ನಿಮಗೆ ದುಃಖ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಗರ್ಭ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಜ ನಿಮಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪವೇನಿದೆ ಅದರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭ ಮಹಲು ಇರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳಿ, ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ಹೆಬ್ಬರಳನ್ನು ಚೀಪುತ್ತಾ, ಖುಷಿಯಾಗಿ ಆಲದ ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಗರ್ಭ ಮಹಲು ಆಗಿದೆ. ದ್ವಾಪರ - ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭ ಜೈಲು ಇರುತ್ತದೆ. ಒಳಗಡೆ ಪಾಪಗಳ ಬಹಳ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮಾಯೆಯ ರಾಜ್ಯವಲ್ಲವೆ. 63 ಜನ್ಮಗಳು ಬಹಳ ಆರಾಮವಾಗಿ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಅಯ್ಯೋ-ಅಯ್ಯೋ ಎನ್ನಲು ಯಾವುದೇ ಪಾಪವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ತಮಗೆ ತಂದೆ, ಶಿಕ್ಷಕ, ಸದ್ಗುರು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ನಾವೂ ಸಹ ಬುದ್ಧಿಗಳಾಗಿದ್ದೆವು, ಈಗ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಪತಿತರಾದಾಗ ತಂದೆಯು ಒಂದೇ ಸಲ ಬಂದು ಪಾವನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಈಗ ತಾವು ಮಕ್ಕಳು ಸ್ವದರ್ಶನ ಚಕ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ಚಕ್ರದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಪಾಂಡವರು ಕೌರವರ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೃಷ್ಣನೇ ಈ ಚಕ್ರವನ್ನು ವಿನಾಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಿರುಗಿಸಿದ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಬಹಳಷ್ಟು ದಂತ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಂತೂ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಚಕ್ರದ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವು ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಸ್ವದರ್ಶನ ಚಕ್ರಧಾರಿಗಳಾಗುವುದರಿಂದಲೇ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಹಾರಾಜಾ-ಮಹಾರಾಣಿಯರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸಹ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ನಾವು ಭಾರತದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ರಾಜಾ-ರಾಣಿಯಿರುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸಹ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ರಾಜಾ ಮತ್ತು ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಈಗ ನಮಗೆ ಈ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಾ-ಪಿತ ಬಾಪಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಮಧುರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಹಳ ಮಧುರವಾಗಿರಬೇಕು. ಎಂದೂ ಸಂಗದೋಷದಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಂದೆಯನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಸಂಶಯದಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದು.
2. ಅಂತಿಮ ವಿನಾಶದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪಕ್ಕಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸೇವಾಧಾರಿಯಾಗಬೇಕು. ತಂದೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ತಂದೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಬಾರದು.

ವರದಾನ: ಮನಸ್ಸು, ವಾಣಿ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದ ಮೂಲಕ ಒಂದೇ ಸಮಯ ಜೊತೆ-ಜೊತೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಸಫಲತಾ ಸಂಪನ್ನ ಭವ.

ಯಾವಾಗಲೂ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಸರ್ವ ಪ್ರಕಾರದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ. ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಶುಭ ಭಾವನೆ, ವಾಣಿಯಿಂದ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವಂತಹ ಶುಭ ಕಾಮನೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾತು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧ-ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಸ್ನೇಹ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತ ಮಾಡಿ. ಈ ರೀತಿಯ ಸರ್ವ ಪ್ರಕಾರದ ಸೇವೆ ಜೊತೆ-ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ

ಸಫಲತಾ ಸಂಪನ್ನರಾಗುವಿರಿ. ಸೇವೆಯ ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಸಫಲತೆ ಸಮಾವೇಶವಾಗಿದೆ - ಇದೇ ನಿಶ್ಚಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿ.

ಸೋಲೋಗನ್:

ಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅಮೂಲ್ಯ ಖಜಾನೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಅದೇ ಸಂಕಲ್ಪ ಏಳುತ್ತೆ, ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಾವೇಶವಾಗಿದೆ.